

Митець

Григорій Хорошко

Митець із світу переймає барви.
Він як творець, однак від чар у нього лише фарби.
Він власний дар від духу відриває.
Та з нами, наче хліб у голод поділяє.

У його пензлі ніч зійшлась із днем.
Війна із миром, а вода з вогнем.
Він нам дарує світ який він є, чи те яким він міг би бути.
Велика шана лиш ту мить відчути.

Коли все диво на кінці пера.
Зійшлося під маревом тих чар добра.
Котре митець дарує світу.
У миті єднання та просвіту.

Уклін низький та вічна слава.
Усім для кого це життя, а не забава.